

DECYZJA RADY (UE) 2015/438**z dnia 2 marca 2015 r.**

określająca stanowisko, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej, w ramach Wspólnego Komitetu powołanego na mocy Umowy między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 12 Umowy między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Umową”) ustanowiono Wspólny Komitet. Artykuł ten stanowi, że Wspólny Komitet ma w szczególności kontrolować wykonanie Umowy.
- (2) Umowa między Unią Europejską a Ukrainą zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽²⁾ (zwaną dalej „Umową zmieniającą”) weszła w życie w dniu 1 lipca 2013 r.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽³⁾ ustanowiło procedury i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (4) W ramach swojego zakresu odpowiedzialności, Wspólny Komitet zwrócił uwagę na potrzebę stworzenia wspólnych wytycznych w celu zagwarantowania pełnej harmonizacji wykonywania postanowień Umowy przez konsulaty państw członkowskich oraz wyjaśnienia stosunku pomiędzy postanowieniami Umowy i przepisami umawiających się stron, które stosuje się w dalszym ciągu do kwestii wizowych nieobjętych zakresem stosowania Umowy.
- (5) Wspólny Komitet przyjął takie wytyczne w dniu 25 listopada 2009 r. decyzją nr 1/2009. Przedmiotowe wytyczne powinny zostać dostosowane do nowych postanowień Umowy wprowadzonych na podstawie Umowy zmieniającej oraz do zmian w prawie wewnętrznym Unii w zakresie polityki wizowej. W celu zachowania jasności należy zastąpić te wytyczne.
- (6) Należy określić stanowisko, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 20.6.2013, s. 11.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 marca 2015 r.

W imieniu Rady
D. REIZNIECE-OZOLA
Przewodniczący

PROJEKT

**DECYZJA NR .../2014 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A UKRAINĄ O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ**

z dnia ...

dotycząca przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie jej wykonania Umowy,

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 12,

a także mając na uwadze, że Umowa weszła w życie dnia 1 stycznia 2008 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wspólne wytyczne w sprawie wykonania Umowy między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz ustanowiono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Uchyła się decyzję Wspólnego Komitetu nr 1/2009.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Wspólnego Komitetu

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE W CELU WYKONANIA UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A UKRAINĄ O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ

Celem Umowy między Unią Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2008 r., zmienionej Umową między Unią Europejską a Ukrainą z 23 lipca 2012 r., która weszła w życie w dniu 1 lipca 2013 r. (zwanej dalej „Umową”), jest ułatwienie, na zasadzie wzajemności, procedur wydawania wiz obywatelom Ukrainy planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Umowa ustanawia – na zasadzie wzajemności – wiążące prawa i obowiązki w celu uproszczenia procedur wydawania wiz dla obywateli ukraińskich.

Niniejsze wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 12 Umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), mają na celu zapewnienie właściwego i zharmonizowanego wdrożenia postanowień Umowy przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich. Wytyczne te nie zostały uwzględnione w Umowie i w związku z tym nie są one prawnie wiążące. Zaleca się jednak, aby pracownicy dyplomatyczni i konsularni stosowali je przy wdrażaniu postanowień Umowy.

Wytyczne należy aktualizować w świetle doświadczeń związanych z wykonaniem Umowy zgodnie z zakresem odpowiedzialności Wspólnego Komitetu. Wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet w dniu 25 listopada 2009 r., zostały dostosowane, zgodnie z Umową między Unią Europejską a Ukrainą zmieniającą Umowę między Wspólnotą Europejską a Ukrainą o ułatwieniach w wydawaniu wiz (zwana dalej „Umową zmieniającą”), do nowych przepisów Unii, takich jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „kodeksem wizowym”).

I. KWESTIE OGÓLNE.**1.1. Cel oraz zakres stosowania.**

Art. 1 Umowy stanowi: „Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Ukrainy planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni”.

Umowa ma zastosowanie do wszystkich obywateli ukraińskich ubiegających się o wizę krótkoterminową, niezależnie od państwa zamieszkania.

Art. 1 ust. 2 Umowy stanowi: „Ukraina może ponownie wprowadzić obowiązek wizowy jedynie dla obywateli lub pewnych kategorii obywateli wszystkich państw członkowskich, ale nie dla obywateli lub pewnych kategorii obywateli poszczególnych państw członkowskich. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Ukrainę obowiązku wizowego dla obywateli UE bądź określonych grup obywateli UE, ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli ukraińskich automatycznie stają się na zasadzie wzajemności obowiązujące dla odnośnych obywateli UE”.

Zgodnie z decyzjami podjętymi przez rząd Ukrainy, odpowiednio od dnia 1 maja 2005 r. lub od dnia 1 stycznia 2008 r. wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży na Ukrainę nieprzekraczających 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Ukrainy. Przepis ten nie narusza prawa ukraińskiego rządu do zmiany tych decyzji.

1.2. Zakres Umowy

Art. 2 Umowy stanowi:

„1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej Umowie, mają zastosowanie do obywateli Ukrainy, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Unii Europejskiej lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Ukrainy, prawo państw członkowskich bądź prawo Unii Europejskiej.”

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

Bez uszczerbku dla jej art. 10 (który przewiduje zwolnienie z obowiązku wizowego dla posiadaczy ukraińskich paszportów dyplomatycznych i służbowych paszportów biometrycznych), Umowa nie wpływa na obowiązujące przepisy dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z obowiązku wizowego. Na przykład, w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001⁽¹⁾ zezwolono państwom członkowskim na zwolnienie z obowiązku wizowego między innymi cywilnych załóg samolotów i statków.

Przepisy Schengen oraz, w stosownych przypadkach, prawo krajowe mają nadal zastosowanie do zagadnień nieobjętych postanowieniami Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób. Odnosi się to również do przepisów Schengen dotyczących określania państwa członkowskiego strefy Schengen odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego. W związku z tym obywatel Ukrainy powinien nadal ubiegać się o wizę w konsulacie państwa członkowskiego głównego celu podróży; natomiast jeżeli główny cel podróży nie jest określony, powinien zwrócić się do konsulatu państwa członkowskiego pierwszego wjazdu na obszar Schengen.

Nawet jeśli warunki przewidziane w Umowie zostały spełnione, np. wnioskodawca dostarczył dokumenty uzasadniające cel podróży w przypadku kategorii przewidzianych w art. 4, można nadal odmówić wydania wizy, jeżeli warunki ustanowione w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006⁽²⁾ (zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”) nie zostały spełnione, tzn. osoba nie jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży, dokonano wpisu w SIS, osoba jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego itp.

Inne możliwości w zakresie elastyczności w wydawaniu wiz dozwolone w kodeksie wizowym nadal obowiązują. Na przykład, wize wielokrotnego wjazdu z długim okresem ważności – do pięciu lat- mogą być wydawane osobom innym niż osoby wymienione w art. 5 Umowy, jeżeli warunki przewidziane w kodeksie wizowym zostały spełnione (por. art. 24 ust. 2 kodeksu wizowego). W ten sam sposób nadal obowiązują przepisy zawarte w kodeksie wizowym umożliwiające zwolnienie z opłaty wizowej lub jej ograniczenie (zob. II. 2.1.1.).

1.3. Rodzaje wiz objętych zakresem stosowania Umowy.

W art. 3 lit. d) Umowy zdefiniowano „wizę” jako „zezwozenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:

- wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
- wjazdem w celu tranzytu przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich.”

Następujące rodzaje wiz są objęte Umową:

- wize kategorii „C” (wize krótkoterminowe).

Ułatwienia przewidziane w Umowie mają zastosowanie zarówno do wiz jednolitych ważnych na całym terytorium państw członkowskich jak i do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

1.4. Obliczenia dotyczące długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza, a w szczególności dotyczące ustalenia okresu sześciomiesięcznego.

Niedawna modyfikacja kodeksu granicznego Schengen wprowadziła zmianę do pojęcia pobytu krótkoterminowego. Obecnie pobyt krótkoterminowy oznacza: „90 dni w każdym okresie 180-dniowym, co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu”.

Data wjazdu liczona jest jako pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a data wyjazdu liczona jest jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie „ruchomego” 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie dla każdego dnia pobytu okresu 180 dni wstecz w celu ustalenia, czy wymóg 90/180 dni został spełniony. Oznacza to, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt przez okres do 90 dni.

Definicja ta weszła w życie w dniu 18 października 2013 r. Odpowiedni kalkulator można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

Przykład obliczenia dni pobytu na podstawie nowej definicji:

Posiadacz rocznej wizej wielokrotnego wjazdu (18.4.2014 r. – 18.4.2015 r.) wjeżdża na terytorium państw członkowskich po raz pierwszy w dniu 19.4.2014 r. i pozostaje przez 3 dni. Kolejny raz wjeżdża na to terytorium w dniu 18.6.2014 r. i pozostaje przez 86 dni. Jak przedstawia się sytuacja w poszczególnych dniach? Kiedy osobie tej będzie wolno ponownie wjechać na terytorium państw członkowskich?

W dniu 11.9.2014 r.: W ciągu ostatnich 180 dni (16.3.2014 r.-11.9.2014 r.) dana osoba przebywała przez okres 3 dni (19. — 21.4.2014) plus 86 dni (18.6.2014 r. – 11.9.2014 r.) = 89 dni = nie przekroczono dozwolonego okresu pobytu. Dana osoba może pozostać jeszcze 1 dzień dłużej.

Od dnia 16.10.2014 r.: Osoba może wjechać na dodatkowe 3 dni (w dniu 16.10.2014 r. pobyt w dniu 19.4.2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 17.10.2014 r. pobyt w dniu 20.4.2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni; itd.).

Od dnia 15.12.2014 r.: Osoba ta może wjechać na 86 dodatkowych dni (w dniu 15.12.2014 r. pobyt z dnia 18.6.2014 przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 16.12.2014 r., pobyt w dniu 19.6.2014 przestaje mieć znaczenie itd.).

1.5. Sytuacja w odniesieniu do państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen, państw członkowskich, które nie uczestniczą we wspólnej polityce wizowej UE i krajów stowarzyszonych.

Państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. (Republika Czeska, Estonia, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Słowenia i Słowacja), w 2007 r. (Bułgaria i Rumunia) i w 2013 (Chorwacja) są związane Umową od dnia jej wejścia w życie.

Jedynie, Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia nie wprowadziły jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen. Będą one zatem nadal wydawać wizej krajowe, których ważność ograniczona jest do ich terytorium. W momencie wprowadzenia w pełni przez te państwa przepisów dorobku Schengen, będą one kontynuować stosowanie Umowy.

Prawo krajowe wciąż ma zastosowanie do wszystkich kwestii nieobjętych Umową do czasu pełnego wprowadzenia w życie dorobku Schengen przez te państwa członkowskie. Od tego dnia przepisy Schengen lub prawo krajowe mają zastosowanie do kwestii, które nie zostały uregulowane postanowieniami Umowy.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia są upoważnione do uznawania dokumentów pobytowych, wiz kategorii „D” i wiz krótkoterminowych wydanych przez państwa Schengen i państwa stowarzyszone w przypadku pobytu krótkoterminowego na ich terytorium.

Zgodnie z art. 21 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, wszystkie państwa Schengen muszą uznawać ważność wiz długoterminowych oraz dokumentów pobytowych wydanych przez organy innych państw Schengen w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Państwa członkowskie obszaru Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wizej kategorii „D” i wizej krótkoterminowe krajów stowarzyszonych w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i vice versa.

Umowa nie ma zastosowania do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa ale zawiera wspólne deklaracje dotyczące woli tych państw członkowskich do zawarcia umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych z Ukrainą.

Dwustronna Umowa o ułatwieniach wizowych pomiędzy Danią a Ukrainą weszła w życie z dniem 1 marca 2009 r. Negocjacje w sprawie ułatwień wizowych między Ukrainą a, odpowiednio, Irlandią i Zjednoczonym Królestwem nie miały jeszcze miejsca.

Mimo iż Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria są krajami stowarzyszonymi Schengen, Umowa nie ma do nich zastosowania, ale zawiera wspólne deklaracje o woli tych państw do zawarcia umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych z Ukrainą.

Norwegia podpisała dwustronną Umowę o ułatwieniach wizowych w dniu 13 lutego 2008 r. Umowa ta weszła w życie w dniu 1 września 2011 r.

Szwajcaria zakończyła negocjacje w sprawie podpisania dwustronnej Umowy o ułatwieniach wizowych w listopadzie 2011 r. Islandia podała do wiadomości, że rozpoczęła negocjacje z Ukrainą.

1.6. Umowa/umowy dwustronne.

Art. 13 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Od wejścia w życie niniejsza Umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Ukrainą w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.”

Od daty wejścia w życie Umowy postanowienia umów dwustronnych obowiązujących między państwami członkowskimi a Ukrainą w ramach kwestii objętych zakresem Umowy przestały obowiązywać. Zgodnie z prawem unijnym, państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi a Umową.

Jednakże art. 13 ust. 2 Umowy stanowi, że:

„2. Postanowienia umów dwustronnych lub ustaleń między poszczególnymi państwami członkowskimi a Ukrainą zawarte przed wejściem w życie niniejszej Umowy przewidującej zwolnienie posiadaczy służbowych paszportów nie biometrycznych z obowiązku wizowego mają zastosowanie bez uszczerbku dla prawa danych państw członkowskich lub Ukrainy do wypowiedzenia lub zawieszenia tych dwustronnych umów lub ustaleń.”

Następujące państwa członkowskie zawarły umowy dwustronne z Ukrainą dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego dla posiadaczy paszportów służbowych: Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Litwa, Łotwa, Polska, Rumunia, Słowacja i Węgry.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 Umowy, w zakresie, w jakim umowy dwustronne te dotyczą posiadaczy biometrycznych paszportów służbowych, art. 10 ust. 2 Umowy ma pierwszeństwo nad postanowieniami tych umów dwustronnych. Zgodnie z art. 13 ust. 2 Umowy, postanowienia tych umów dwustronnych, które zostały zawarte przed wejściem w życie Umowy zmieniającej, mają nadal zastosowanie do posiadaczy nie biometrycznych paszportów służbowych, bez uszczerbku dla prawa danych państw członkowskich lub Ukrainy do wypowiedzenia lub zawieszenia tych dwustronnych umów lub ustaleń. Zwolnienie z obowiązku wizowego dla posiadaczy nie biometrycznych paszportów służbowych przyznane przez państwo członkowskie ma zastosowanie wyłącznie do terytorium tego państwa członkowskiego i nie dotyczy podróży na terytorium innych państw członkowskich należących do strefy Schengen.

Jeżeli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę lub porozumienie z Ukrainą w sprawie zagadnień nieobjętych Umową, zwolnienie takie będzie w dalszym ciągu obowiązywać po wejściu w życie Umowy.

1.7. **Deklaracja Wspólnoty Europejskiej dotycząca dostępu do misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych przez osoby ubiegające się o wizę oraz harmonizacji informacji o procedurach wydawania wiz krótkoterminowych i dokumentach, jakie należy złożyć wraz z wnioskiem o wizę krótkoterminową.**

Zgodnie z deklaracją Wspólnoty Europejskiej załączoną do Umowy, przygotowano wspólne podstawowe informacje w sprawie dostępu osób ubiegających się o wizę do misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich oraz na temat procedur i warunków wydawania wiz oraz ich ważności w celu zapewnienia wnioskodawcom spójnych i jednolitych informacji. Informacje te są dostępne na stronie internetowej delegatury UE na Ukrainie: http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/index_en.htm

Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich proszone są o szerokie rozpowszechnianie tych informacji (na tablicach informacyjnych, ulotkach, na stronach internetowych itp.) oraz rozpowszechnianie również szczegółowych informacji na temat warunków wydawania wiz, reprezentacji państw członkowskich na Ukrainie i zharmonizowanego na szczeblu UE wykazu wymaganych dokumentów uzupełniających.

II. WYTYCZNE W SPRAWIE PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH

2.1. **Przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę**

Uwaga: Należy przypomnieć, że wymienione poniżej ułatwienia w odniesieniu do wizowej opłaty manipulacyjnej, czasu trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych, wyjazdu w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów oraz przedłużenia okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach mają zastosowanie do wszystkich obywateli ukraińskich ubiegających się o wizę i posiadających wizy.

2.1.1. *Wizowa opłata manipulacyjna.*

Art. 6 ust. 1 Umowy stanowi:

„Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela ukraińskiego wynosi 35 EUR. Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.”

Zgodnie z art. 6 ust. 1, opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR. Opłata ta będzie obowiązywać wszystkich obywateli ukraińskich ubiegających się o wizę (w tym turystów) i obejmie wizy krótkoterminowe, niezależnie od liczby wyjazdów. Opłata ta ma również zastosowanie do wniosków wizowych składanych na granicach zewnętrznych.

Art. 6 ust. 2 Umowy stanowi:

„W przypadku ponownego wprowadzenia przez Ukrainę obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Ukrainę nie będzie przekraczała 35 EUR albo kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.”

Art. 6 ust. 3 Umowy stanowi:

„Państwa członkowskie pobierają opłatę w wysokości 70 EUR za rozpatrzenie wniosku wizowego w przypadku gdy, w oparciu o odległość między miejscem pobytu wnioskodawcy a miejscem złożenia wniosku, wnioskodawca zwrócił się o wydanie decyzji w sprawie wniosku w terminie trzech dni od jego złożenia, a placówka konsularna zgodziła się wydać decyzję w terminie trzech dni.”

Opłatę w wysokości 70 EUR pobiera się za rozpatrzenie wniosku wizowego w przypadkach, gdy wniosek wizowy oraz dokumenty uzupełniające zostały złożone przez wnioskodawcę, którego miejsce pobytu znajduje się w obwodzie, w którym państwo członkowskie, do którego wnioskodawca planuje podróż, nie ma przedstawicielstwa konsularnego (jeżeli w tym obwodzie nie ma konsulatu, centrum wizowego, ani konsulatów państw członkowskich, które zawarły umowy o reprezentacji z tym państwem członkowskim, do którego wnioskodawca planuje podróż) oraz w przypadku gdy misja dyplomatyczna lub urząd konsularny zgodziły się na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego w ciągu trzech dni. Dokumenty poświadczające miejsce pobytu osoby składającej wniosek o wizę są wyszczególnione w formularzu wniosku wizowego.

Co do zasady, art. 6 ust. 3 Umowy ma na celu ułatwienie ubiegania się o wizę osobom, których miejsce zamieszkania znajduje się w dużej odległości od konsulatu. Jeżeli występuje konieczność odbycia długiej podróży w celu złożenia wniosku o wizę, dąży się do wydania jej szybko, tak by wnioskodawca mógł otrzymać wizę bez potrzeby odbycia tej samej długiej podróży po raz drugi.

Z wyżej wymienionych powodów, w przypadkach gdy „standardowy” czas rozpatrywania wniosku wizowego przez daną misję dyplomatyczną lub urząd konsularny wynosi trzy dni lub mniej, nalicza się standardową opłatę wizową w wysokości 35 EUR.

W przypadku misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych, które dysponują systemem ustalania terminów spotkań, czas przeznaczony na umówienie takiego spotkania nie jest wliczany do okresu przetwarzania wniosku (zob. również II.2.1.2).

Art. 6 ust. 4 Umowy stanowi:

„4. Bez uszczerbku dla ust. 5 w odniesieniu do następujących kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) osób bliskich – małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – obywateli Ukrainy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej przebywających na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami;”

(Uwaga: Punkt ten reguluje sytuację ukraińskich bliskich krewnych podróżujących do państw członkowskich do obywateli Ukrainy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami. Obywatelom ukraińskim ubiegającym się o wizę, będącym członkami rodziny obywatela Unii w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE⁽¹⁾, wize są wydawane nieodpłatnie, tak szybko jak to możliwe, oraz na podstawie procedury przyspieszonej).

„b) członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

c) członków rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz sądów konstytucyjnych i sądów najwyższych, w przypadku gdy nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;

d) uczniów, studentów, studentów studiów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;

e) osób niepełnosprawnych, i – jeśli to konieczne – ich opiekunów;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej należy dostarczyć dokumenty potwierdzające, że każda z osób ubiegających się o wizę należy do tej kategorii).

„f) osób, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu poddania się pilnemu zabiegowi medycznemu, oraz osób im towarzyszących, w celu udziału w pogrzebie osoby bliskiej albo w celu odwiedzenia ciężko chorej osoby bliskiej;

g) uczestników międzynarodowych imprez sportowych oraz osób im towarzyszących;” (Uwaga: Jedynie osoby towarzyszące podróżujące w ramach działalności zawodowej są objęte zwolnieniem; kibiców zatem nie uznaje się za osoby towarzyszące).

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- „h) osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- i) uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze i inne podmioty komunalne;
- j) dziennikarzy i członków personelu technicznego towarzyszących im w ramach swoich obowiązków zawodowych;” (Uwaga: zwolnieniem objęci są dziennikarze, do których zastosowanie ma art. 4 ust. 1 lit. e) Umowy).
- „k) emerytów i rencistów;” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające status emeryta lub rencisty).
- „l) kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie;
- m) członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- n) dzieci poniżej 18. roku życia oraz pozostających na utrzymaniu rodziców dzieci poniżej 21. roku życia.” (Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające ich wiek; oraz – jeśli mają mniej niż 21 lat – dodatkowo dokument potwierdzający pozostawanie na utrzymaniu rodziców.);
- „o) przedstawicieli wspólnot wyznaniowych;
- p) przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich;
- q) osób w wieku do lat 25 uczestniczących w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje nienastawione na osiągnięcie zysku;
- r) przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego odbywających podróże w celu udziału w szkoleniach, seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- s) uczestników oficjalnych programów współpracy transgranicznej Unii Europejskiej, takich jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI).

Akapit pierwszy stosuje się również, gdy celem podróży jest przejazd”.

Art. 6 ust. 4 akapit drugi Umowy stosuje się tylko w przypadku, gdy cel podróży do państwa trzeciego jest równoważny z jednym z celów wymienionych w art. 6 ust. 4 lit. a) – s) Umowy, np. w sytuacji, gdy przejazd jest konieczny w celu wzięcia udziału w seminarium, odbycia wizyty u członków rodziny, uczestnictwa w programie wymiany organizacji społeczeństwa obywatelskiego itd. w państwie trzecim.

Osoby należące do wyżej wymienionych kategorii są całkowicie zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty wizowej. Ponadto, zgodnie z art. 16 ust. 6 kodeksu wizowego, „w indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju lub w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.”

Jednakże zasada ta nie może być stosowana do odstąpienia od opłaty wizowej w wysokości 70 EUR za rozpatrzenie wizy w indywidualnych przypadkach, gdy wniosek wizowy oraz dokumenty uzupełniające zostały złożone przez wnioskodawcę, którego miejsce pobytu znajduje się w dużej odległości od misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego państwa członkowskiego i który należy do jednej kategorii osób zwolnionych z opłaty wizowej, wymienionych w art. 6 ust. 4 Umowy.

Należy również przypomnieć, że wnioskodawcy należący do kategorii osób zwolnionych z opłaty wizowej mogą nadal podlegać obowiązkowi uiszczenia opłaty za usługę w przypadku gdy państwo członkowskie współpracuje z zewnętrzną usługodawcą.

Art. 6 ust. 5 Umowy stanowi:

„5. Jeżeli państwo członkowskie współpracuje z usługodawcą zewnętrznym, mając na względzie wydawanie wiz, usługodawca zewnętrzny może pobrać opłatę administracyjną. Opłata ta jest proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie przekracza 30 EUR. Dane państwo członkowskie utrzymuje możliwość składania wniosków przez wszystkich wnioskodawców bezpośrednio w swoich placówkach konsularnych. Gdy wymaga się, aby wnioskodawcy odbyli spotkanie w celu złożenia wniosku, co do zasady, spotkanie odbywa się w okresie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiono o spotkanie.”

Zachowanie możliwości składania przez wszystkie kategorie osób ubiegających się o wizę wniosków bezpośrednio w konsulacie, nie zaś za pośrednictwem usługodawcy zewnętrznego, oznacza, że należy zapewnić faktyczną możliwość wyboru między tymi dwoma opcjami. Dostęp bezpośredni nie musi zostać zorganizowany na identycznych lub podobnych warunkach, na jakich zapewniony jest dostęp do usługodawcy, jednak warunki te nie powinny w praktyce uniemożliwiać dostępu bezpośredniego. Można wprawdzie przyjąć, że czas oczekiwania na uzyskanie terminu spotkania będzie różnił się w przypadku dostępu bezpośredniego, jednak nie powinien być on tak długi, aby w praktyce sprawiał, że dostęp bezpośredni będzie niemożliwy.

2.1.2. Czas trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych

Art. 7 Umowy stanowi:

- „1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wize w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wize.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.
3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.”

Decyzję w sprawie wniosku wizowego podejmuje się zasadniczo w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty otrzymania kompletnego wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających.

Okres ten może zostać przedłużony do 30 dni kalendarzowych, w przypadku gdy niezbędna jest dokładniejsza analiza wniosku – na przykład występuje konieczność konsultacji z organami centralnymi.

Bieg wszystkich wspomnianych terminów rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy dokumentacja dołączona do wniosku jest kompletna, tj. od daty otrzymania wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających.

W przypadku misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych, dysponujących systemem umawiania spotkań, czas konieczny do ustalenia terminu spotkania nie jest zaliczany do okresu rozpatrywania wniosku. Podczas ustalania terminu spotkania należy wziąć pod uwagę możliwą potrzebę pilnego podjęcia decyzji zgłoszoną przez wnioskodawcę w celu zastosowania art. 7 ust. 3 Umowy. Co do zasady, spotkanie powinno się odbyć w okresie dwóch tygodni od daty złożenia wniosku o ustalenie terminu spotkania (por. art. 6 ust. 5 Umowy). Dłuższy okres powinien być wyjątkiem również w okresach szczególnego obciążenia pracą. Wspólny Komitet będzie uważnie monitorować tę sprawę. Państwa członkowskie starają się zapewnić, by spotkania na wniosek członków oficjalnych delegacji Ukrainy w celu złożenia wniosków w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych następowały w pilnych przypadkach, gdy zaproszenie zostało wysłane z opóźnieniem, tak szybko, jak to możliwe, a najlepiej w terminie dwóch dni roboczych.

Urządnik konsularny decyduje o skróceniu czasu na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego zgodnie z definicją w art. 7 ust. 3 Umowy.

2.1.3. Przedłużenie okresu ważności wize w wyjątkowych okolicznościach.

Art. 9 Umowy stanowi:

„Obywatelom Ukrainy, którzy nie mogą opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.”

W odniesieniu do możliwości przedłużenia ważności wize w przypadkach wystąpienia siły wyższej – na przykład pozostania w szpitalu z powodu nieprzewidzianych okoliczności/nagłej choroby/wypadku – w przypadku gdy posiadacz wize nie ma możliwości opuszczenia terytorium państwa członkowskiego przez datą określoną w jego wizie, zastosowanie mają przepisy art. 33 ust. 1 kodeksu wizowego, jeżeli są one zgodne z Umową (na przykład, przedłużona wiza pozostaje nadal wizą jednolitą, uprawniającą do wjazdu na terytorium wszystkich państw członkowskich obszaru Schengen, w odniesieniu do których obowiązywała w momencie wydania). Jednakże na mocy Umowy w przypadku działania siły wyższej przedłużenie ważności wize odbywa się bezpłatnie.

2.2. Zasady, które mają zastosowanie do niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę.

2.2.1. Dokumenty potwierdzające cel podróży.

W przypadku wszystkich kategorii osób wymienionych w art. 4 ust. 1 Umowy, w tym kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, w odniesieniu do celu podróży wymagane są wyłącznie wskazane/wymienione dokumenty potwierdzające. Od wnioskodawców należących do tych kategorii nie wymaga się żadnych innych dokumentów dotyczących celu pobytu. Jak stwierdzono w art. 4 ust. 3 Umowy, nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia lub potwierdzenia celu podróży.

Jeśli w poszczególnych przypadkach pojawią się wątpliwości co do rzeczywistego celu podróży, osoba ubiegająca się o wizę proszona jest o stawienie się na (dodatkową) szczegółową rozmowę w ambasadzie/konsulacie, tematem której może być rzeczywisty cel podróży lub też kwestia istnienia u wnioskodawcy zamiaru powrotu – por. art. 21 ust. 8 kodeksu wizowego. W takich indywidualnych przypadkach, osoba ubiegająca się o wizę może przedstawić dodatkowe dokumenty, lub też ich dostarczenia może – w drodze wyjątku – zażądać urzędnik konsularny. Wspólny Komitet będzie ściśle monitorować tę kwestię.

W przypadku osób należących do kategorii niewymienionych w art. 4 ust. 1 Umowy, nadal stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące dokumentów potwierdzających cel podróży. To samo odnosi się do dokumentów dotyczących zgody rodziców na podróżę dzieci poniżej 18 roku życia.

Przepisy Schengen lub prawo krajowe stosuje się do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak uznawanie dokumentów podróży, podróżnego ubezpieczenia medycznego i gwarancji odnośnie do powrotu i wystarczających środków utrzymania (por. wyżej I.1.2.).

Zgodnie z „Deklaracją Unii Europejskiej dotyczącą dokumentów, które należy złożyć z wnioskiem o wizę krótkoterminową”, załączoną do Umowy zmieniającej, „Unia Europejska ustanowi zharmonizowaną listę dokumentów uzupełniających, zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. a) kodeksu wizowego, celem zapewnienia, by wnioskodawcy z Ukrainy byli zobowiązani do składania, co do zasady, takich samych dokumentów uzupełniających”; Konsulaty państw członkowskich, w ramach lokalnej współpracy schengenńskiej, proszone są o zapewnienie obywatelom ukraińskim ubiegającym się o wizę spójnych i jednolitych informacji podstawowych oraz stosowanie wobec nich wymogu składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających bez względu na konsulat państwa członkowskiego, który otrzyma wniosek wizowy.

Co do zasady, wraz z wnioskiem wizowym należy złożyć oryginał wniosku lub zaświadczenia dotyczącego dokumentu wymaganego na mocy art. 4 ust. 1 Umowy. Jednakże pracownicy konsulatu mogą rozpocząć rozpatrywanie wniosku wizowego na podstawie kopii wniosku lub zaświadczenia dotyczącego dokumentu. Niemniej jednak konsulat może zażądać przedłożenia oryginału dokumentu w przypadku pierwszego wniosku i jak również w przypadkach indywidualnych, co do których istnieją wątpliwości.

Jako że umieszczony poniżej wykaz organów zawiera niekiedy nazwisko osoby, która ma prawo zatwierdzać odpowiednie wnioski/certyfikaty, władze Ukrainy powinny informować lokalną współpracę schengenńską w momencie zastąpienia tej osoby na jej stanowisku.

Art. 4 Umowy stwierdza, że:

„1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Ukrainy za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

— pismo wydane przez organ ukraiński potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu udziału w jednym z wyżej wymienionych wydarzeń, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;”

Nazwisko osoby ubiegającej się o wizę musi być podane w piśmie wydanym przez właściwy organ, potwierdzającym, że ta osoba jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu wzięcia udziału w oficjalnym spotkaniu. Nie jest konieczne podawanie imienia i nazwiska wnioskodawcy w oficjalnym zaproszeniu do udziału w spotkaniu, chociaż może to mieć miejsce w przypadku, w którym oficjalne zaproszenie jest skierowane do konkretnych osób.

Przepis ten ma zastosowanie do członków oficjalnych delegacji, niezależnie od rodzaju paszportu, jakim dysponują (nie biometryczny paszport służbowy lub paszport zwykły).

„b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji przedsiębiorców:

— pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, przedsiębiorstwo przyjmujące, biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub przedsiębiorstwa, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich;

- c) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego i przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie:
- w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego i przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie;"

Właściwe organy, które określają zasady dotyczące międzynarodowego transportu drogowego i odpowiadają za określenie celu, czasu trwania, miejsca podróży oraz częstotliwości przejazdów kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie, to:

1. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych Ukrainy (AsMAP/„АсМАП”)

Adres pocztowy AsMAP:

ul. Szorsa 11

Kijów, 03150, Ukraina

Urzednicy uprawnieni do zatwierdzania wniosków:

Kostiuszenko Leonid – przewodniczący AsMAP Ukrainy;

Dokil' Leonid – wiceprzewodniczący AsMAP Ukrainy;

Kuszynskij Jurij – wiceprzewodniczący AsMAP Ukrainy.

2. Przedsiębiorstwo państwowe „Usługi międzynarodowego przewozu drogowego” (SE „SIRC”)

Adres pocztowy SE „SIRC”:

Prospekt Nauki 57

Kijów, 03083, Ukraina

Tel. +38 044 524 21 01

Faks: +38 044 524 00 70

Urzednicy uprawnieni do zatwierdzania wniosków:

Tkaczenko Anatolij – dyrektor SE „SIRC”;

Neronow Oleksandr – pierwszy zastępca dyrektora SE „SIRC”.

3. Ukraiński związek transportu drogowego i logistyki

Adres pocztowy Ukraińskiego związku transportu drogowego i logistyki:

Ul. Predslawinska 28

Kijów, 03150, Ukraina

Tel./faks +38 044 528 71 30/+38 044 528 71 46/+38 044 529 44 40

Urzednik uprawniony do zatwierdzania wniosków:

Lipowskij Vitalij – przewodniczący związku

4. Ogólnoukraińskie stowarzyszenie przewoźników samochodowych (AAAC) (Всеукраїнська асоціація автомобільних перевізників)

Adres pocztowy AAAC:

ul. Wełyka Wasylkiwska 139

Kijów, 03150, Ukraina

Tel./faks: +38044-538-75-05, +38044-529-25-21

Urzednicy uprawnieni do zatwierdzania wniosków:

Rewa Vitalij (Віталій Рева) – przewodniczący AAAC

Gławatskij Petro (Петро Главатський) – wiceprzewodniczący AAAC

e-mail: vaap@i.com.ua

5. Ogólnoukraińskie stowarzyszenie przewoźników samochodowych (AAAC) (Всеукраїнська асоціація автомобільних перевізників)

Adres pocztowy AAAC:

ul. Raisy Okipnoji 3,

Kijów, 02002, Ukraina

Tel./faks: +38044-517-44-31, +38044-516-47-26

Urzednicy uprawnieni do zatwierdzania wniosków:

Wakulenko Wołodimir (Вакуленко Володимир Михайлович) – wiceprzewodniczący AAAC

6. Ukraińskie przedsiębiorstwo państwowe „Ukrinteravtoservice” (Українське державне підприємство по обслуговуванню іноземних та вітчизняних автотранспортних засобів „Укрінтеравтосервіс”)

Adres pocztowy ukraińskiego przedsiębiorstwa państwowego „Ukrinteravtoservice”:

Prospekt Nauki 57,

Kijów, 03083, Ukraina

Urzednicy uprawnieni do zatwierdzania wniosków:

Dobrohod Sergij (Доброход Сергій Олександрович) – dyrektor generalny ukraińskiego przedsiębiorstwa państwowego „Ukrinteravtservice” (tel. +38 044 524 -09 -99 tel. kom.: +38 050 463 -89 -32)

Kubalska Switłana (Кубальська Світлана Сергіївна) – zastępca dyrektora generalnego ukraińskiego przedsiębiorstwa państwowego „Ukrinteravtservice” (tel. +38 044 524 -09 -99 tel. kom.: +38 050 550 -82 -62)

Ze względu na obecne problemy związane z tą kategorią osób ubiegających się o wizę Wspólny Komitet będzie uważnie kontrolował wykonywanie tego przepisu.

„d) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:

— pisemny wniosek sporządzony przez właściwe ukraińskie przedsiębiorstwo kolejowe określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;”

Właściwym organem w dziedzinie transportu kolejowego Ukrainy jest Państwowy Urząd Transportu Kolejowego Ukrainy („Ukrzaliznycja”/„Укрзалізниця”).

Adres pocztowy „Ukrzaliznycji”:

Ul. Twerskaja 5-7

Kijów, 03680, Ukraina

Zgodnie z podziałem kompetencji w kierownictwie „Ukrzaliznycji”, urzędnikami odpowiedzialnymi za dostarczanie informacji dotyczących celu, czasu trwania i częstotliwości przejazdów członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich są:

Bołobolin Sergij (Болоболін Сергій Петрович) – pierwszy dyrektor generalny Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 10)

Sergijenko Mikoła (Сергієнко Микола Іванович) – pierwszy zastępca dyrektora generalnego Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 01)

Żurakiwskij Witalij (Жураківський Віталій Олександрович) – pierwszy zastępca dyrektora generalnego Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 41)

Slipczenko Oleszj (Сліпченко Олексій Леонтійович) – zastępca dyrektora generalnego Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 14)

Naumenko Petro (Науменко Петро Петрович) – zastępca dyrektora generalnego Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 12)

Czekałow Pawło (Чекалов Павло Леонтійович) – zastępca dyrektora generalnego Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 00 13)

Matwiiw Igor – kierownik departamentu stosunków międzynarodowych Ukrzaliznycji (tel. +38 044 465 04 25)

„e) w przypadku dziennikarzy i członków personelu technicznego towarzyszącego im w celach zawodowych:

- zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową lub przez pracodawcę wnioskodawcy, stanowiące dowód, że dana osoba jest dziennikarzem zawodowym, oraz zaświadczenie, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim, lub stanowiące dowód, że dana osoba jest członkiem personelu technicznego towarzyszącym dziennikarzowi w ramach swoich obowiązków zawodowych;”

Kategoria ta nie obejmuje dziennikarzy pracujących jako wolni strzelcy.

Konieczne jest przedłożenie zaświadczenia lub innego dokumentu stanowiącego dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem i oryginału dokumentu wydanego przez pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę, zaświadczonego, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim, lub stanowiącego dowód na to, że dana osoba jest członkiem ekipy technicznej towarzyszącej dziennikarzowi w celach zawodowych.

Właściwa ukraińska organizacja zawodowa, wydająca zaświadczenia zawodowym dziennikarzom:

1. Krajowy Związek Dziennikarzy Ukrainy (KZDU) („Національна спілка журналістів України”, НСЖУ).

KZDU wydaje wykwalifikowanym pracownikom środków masowego przekazu krajowe i międzynarodowe legitymacje dziennikarskie według standardowego wzoru określonego przez Międzynarodową Federację Dziennikarzy.

Adres pocztowy KZDU:

ul. Chreszczatyk 27-a

Kijów, 01001, Ukraina

Osoba upoważniona w ramach KZDU:

Naliwajko Oleg Igorowicz (Наливайко Олег Ігорович) – kierownik KZDU

Tel./faks: +38044-234-20-96; +38044-234-49-60; +38044-234-52-09

e-mail: spilka@nsju.org; admin@nsju.org.

2. Związek Niezależnych Mediów Ukrainy (ZNMU) („Незалежна медіа-профспілка України”).

Adres pocztowy ZNMU:

Biuro 25

Ul. Chreszczatyk 27-A

Kijów, 01001, Ukraina

Upoważnione osoby:

Łukanow Jurij (Луканов Юрій Вадимович) – kierownik ZNMU

Winniczuk Oksana (Оксана Винничук) – sekretarz wykonawczy ZNMU

tel. +38 050 356 57 58

e-mail: secretar@profspilka.org.ua

„f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;

g) w przypadku uczniów, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

- pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet lub szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie o kursach, w których uczestniczyć będzie dana osoba;”

Legitymację studencką można uznać za uzasadnienie celu podróży jedynie w przypadku, jeżeli została wystawiona przez przyjmujący uniwersytet, kolegium lub szkołę, w których mają odbywać się studia lub szkolenie.

„h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób towarzyszących im zawodowo:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe i krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;”

Wykaz osób towarzyszących w przypadku międzynarodowych imprez sportowych zostanie ograniczony do osób towarzyszących sportowcom zawodowo: trenerów, masażystów, menadżerów, personelu medycznego oraz szefa klubu sportowego. Kibiców nie uznaje się za osoby towarzyszące.

„i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne podmioty komunalne:

- pisemny wniosek sporządzony przez kierowników jednostek administracji/burmistrzów tych miast lub innych podmiotów komunalnych;”

Kierownik działu administracji/burmistrz miasta lub inny organ gminy właściwy do wydania pisemnego wniosku to kierownik działu administracji/burmistrz miasta przyjmującego lub gminy, na terenie których mają się odbyć działania w ramach partnerstwa. Kategoria ta obejmuje jedynie uznane programy partnerstwa.

„j) w przypadku bliskich krewnych – małżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – odwiedzających obywateli ukraińskich legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami:

- pisemny wniosek sporządzony przez osobę przyjmującą;”

Litera ta reguluje sytuację ukraińskich bliskich krewnych podróżujących do państw członkowskich do obywateli Ukrainy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami.

Autentyczność podpisu osoby zapraszającej musi zostać potwierdzona przez właściwy organ zgodnie z przepisami krajowymi państwa zamieszkania.

Niezbędne jest również udowodnienie legalnego pobytu osoby zapraszającej i więzów rodzinnych; na przykład przedłożenie – wraz z pisemnym wnioskiem osoby przyjmującej – kopii dokumentów wskazujących na status danej osoby, takich jak fotokopie dokumentu pobytowego, oraz potwierdzających więzy rodzinne.

Przepis ten ma również zastosowanie do członków rodziny pracowników zatrudnionych w misjach dyplomatycznych i konsulatach przebywających w celu złożenia wizyty rodzinnej do 90 dni na terytorium państw członkowskich z wyjątkiem konieczności przedłożenia dowodu legalnego pobytu i więzów rodzinnych.

Zgodnie z deklaracją Unii Europejskiej w sprawie ułatwień dla członków rodzin, załączonej do Umowy zmieniającej: „Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie osób powiązanych więzami rodzinnymi (w szczególności siostrom, braciom i ich dzieciom) z obywatelami Ukrainy legalnie zamieszkującymi na terytorium państw członkowskich lub obywatelami Unii Europejskiej, Unia Europejska zwraca się do placówek konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w kodeksie wizowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz takim osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.”

„k) w przypadku osób bliskich wyjeżdżających w związku z ceremoniami pogrzebowymi:

- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;”

Umowa nie precyzuje, które organy powinny wydać wspomniany wyżej oficjalny dokument: czy organy państwa, w którym odbędzie się ceremonia pogrzebowa, czy organy państwa, w którym zamieszkuje osoba pragnąca wziąć udział w ceremonii pogrzebowej. Należy przyjąć, iż właściwe organy obu państw mogą wydać taki oficjalny dokument.

Należy przedstawić wspomniany wyżej oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu oraz poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym, np. akt urodzenia lub małżeństwa.

„l) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:

- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;”

Umowa nie określa szczegółowo, czy wspomniany powyżej oficjalny dokument powinien zostać wydany przez organy państwa, w którym znajduje się cmentarz czy też organy państwa, w którym zamieszkuje osoba pragnąca odwiedzić cmentarz. Należy przyjąć, iż właściwe organy obu państw mogą wydać taki oficjalny dokument.

Wspomniany wyżej oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu oraz pokrewieństwo lub inny związek łączący osobę ubiegającą się o wizę z pochowanym musi zostać przedstawiony.

Zgodnie z deklaracją Wspólnoty Europejskiej dotyczącą wydawania wiz krótkoterminowych osobom pragnącym odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny załączoną do Umowy, co do ogólnej zasady, wizy krótkoterminowe dla osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny wydaje się na okres nie dłuższy niż 14 dni.

„m) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i niezbędnych osób towarzyszących:

- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia”.

Należy przedstawić dokument wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji oraz dowód posiadania środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów leczenia, który powinien również potwierdzać konieczność obecności osoby towarzyszącej.

„n) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego odbywających podróże w celu udziału w szkoleniach, seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:

- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;”

Dokumentem potwierdzającym rejestrację organizacji społeczeństwa obywatelskiego na Ukrainie jest pismo Państwowej Służby Rejestracyjnej Ukrainy zawierające informacje z rejestru stowarzyszeń publicznych.

„o) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;

p) w przypadku przedstawicieli wspólnot wyznaniowych:

- pisemny wniosek sporządzony przez wspólnotę wyznaniową zarejestrowaną na Ukrainie, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;”

Dokumentem potwierdzającym rejestrację wspólnoty religijnej na Ukrainie jest wyciąg z Jednolitego Państwowego Rejestru Osób Prawnych i Osób Fizycznych – Przedsiębiorców zawierający informację, że organizacyjną i prawną postacią osoby prawnej jest wspólnota religijna.

„q) w przypadku uczestników oficjalnych programów współpracy transgranicznej Unii Europejskiej, takich jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI):

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą.”

Uwaga: Umowa nie tworzy żadnych nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych wydających pisemne wnioski. W odniesieniu do sfałszowanych wniosków zastosowanie mają odpowiednie przepisy krajowe/unijne.

2.2.2. Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

W przypadkach, gdy osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego lub regularnego podróżowania na terytorium państw członkowskich, wydaje się wizy krótkoterminowe na kilka wizyt, pod warunkiem że łączny czas trwania tych wizyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Art. 5 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności następującym kategoriom osób:

- a) członkom rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych i sądów najwyższych, prokuratorom na szczeblu krajowym i regionalnym oraz ich zastępcom, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków;

- b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Ukrainy uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) małżonkom i dzieciom (w tym przysposobionym) poniżej 21. roku życia lub pozostających na utrzymaniu rodziców oraz rodzicom (w tym opiekunom) odwiedzającym obywateli Ukrainy zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej przebywających na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami;
- d) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- e) dziennikarzom i członkom personelu technicznego towarzyszącym im w ramach swoich obowiązków zawodowych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu będzie ograniczony do tego okresu, w szczególności w przypadku:

- osób, o których mowa w lit. a), do okresu kadencji,
- osób, o których mowa w lit. b), do okresu ważności statusu stałego członka oficjalnej delegacji,
- osób, o których mowa w lit. c), do okresu ważności, na który zatwierdzono legalny pobyt obywateli Ukrainy, którzy przebywają legalnie w Unii Europejskiej,
- osób, o których mowa w lit. d), do okresu ważności statusu przedstawiciela podmiotu gospodarczego lub umowy o pracę,
- osób, o których mowa w lit. e), gdy okres na który zawarta została umowa o pracę

jest krótszy niż pięć lat.”.

W odniesieniu do tych kategorii osób, biorąc pod uwagę ich status zawodowy lub związek rodzinny z obywatelem Ukrainy legalnie zamieszkującym na terytorium państw członkowskich lub obywatelem Unii Europejskiej zamieszkującym na terytorium państwa członkowskiego, którego jest obywatelem, uzasadnione jest, co do zasady, wydawanie wizy wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności. W początkowej wersji Umowy wyrażenie „o okresie ważności co najwyżej pięciu lat” pozostawiało konsulatom swobodę przy podejmowaniu decyzji w sprawie okresu ważności wizy, określając wyłącznie maksymalny okres ważności. W Umowie zmieniającej swoboda ta zniknęła wraz z wprowadzeniem nowego sformułowania „o pięcioletnim okresie ważności”, na podstawie którego, jeżeli wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi art. 5 ust. 1 Umowy „Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności”.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. a) Umowy, należy dostarczyć potwierdzenie statusu zawodowego i okresu kadencji.

Przepis ten nie ma zastosowania do osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. a) Umowy, jeżeli są one zwolnione z obowiązku wizowego na mocy Umowy, tzn. jeśli są one posiadaczami paszportów dyplomatycznych lub biometrycznych paszportów służbowych.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) Umowy, należy przedstawić dowód statusu stałego członka oficjalnej delegacji i potwierdzenie konieczności regularnego uczestnictwa w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. c) Umowy, należy przedstawić dowód potwierdzający legalny pobyt osoby zapraszającej (por. powyżej II.2.2.1).

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. d) i e), należy przedstawić dowód statusu zawodowego oraz okresu prowadzenia działalności.

Art. 5 ust. 2 Umowy stwierdza, że:

„2. Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o jednorocznym okresie ważności następującym kategoriom osób, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju i pobytu w nim:

- a) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego i przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi na Ukrainie;

- b) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- c) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- d) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- e) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne podmioty komunalne;
- f) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego odbywający regularne podróże do państw członkowskich w celu udziału w szkoleniach, seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- g) uczestnicy oficjalnych programów współpracy transgranicznej Unii Europejskiej, takich jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI);
- h) studenci oraz studenci podyplomowi, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub udziału w szkoleniach, w tym w ramach programów wymiany;
- i) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych;
- j) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich;
- k) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży z powodów zdrowotnych i niezbędne osoby towarzyszące.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu będzie ograniczony do tego okresu.”

W pierwotnej wersji Umowy wyrażenie „o okresie ważności do jednego roku” pozostawiało konsulatom swobodę przy podejmowaniu decyzji w sprawie okresu ważności wizy, określając wyłącznie maksymalny okres ważności. W Umowie zmieniającej swoboda ta zniknęła wraz z wprowadzeniem nowego sformułowania „o jednorocznym okresie ważności”, na podstawie którego, jeżeli wnioskodawca spełnia wszystkie wymogi art. 5 ust. 2 Umowy „Misje dyplomatyczne oraz służby konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o jednorocznym okresie ważności”. Należy zauważyć, że wizy wielokrotnego wjazdu ważne przez okres jednego roku wydaje się osobom należącym do wyżej wymienionych kategorii, jeżeli w poprzednim roku (12 miesięcy) osoba ubiegająca się o wizę uzyskała co najmniej jedną wizę Schengen, z której skorzystała zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju (-ów) i pobytu w nim (nich)(na przykład osoba ta nie przekroczyła okresu dozwolonego pobytu) oraz jeżeli istnieją powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu. Wiza Schengen otrzymana w poprzednim roku może być wydana przez państwo Schengen inne niż to, w którym wnioskodawca ubiega się o nową wizę. W przypadkach gdy wydanie wizy o jednorocznym okresie ważności nie jest uzasadnione (na przykład jeżeli okres trwania programu wymiany jest krótszy niż jeden rok lub nie występuje konieczność częstego lub regularnego podróżowania przez cały rok) okres ważności wizy będzie krótszy niż jeden rok, pod warunkiem że inne wymogi w odniesieniu do wydania wizy zostały spełnione.

Art. 5 ust.3 i 4 Umowy stwierdza, że:

„3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami odwiedzanego państwa członkowskiego dotyczącymi wjazdu i pobytu, chyba że konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, w którym to przypadku okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie może przekraczać 90 dni na każde 180 dni.”.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat wydaje się osobom należącym do kategorii, o których mowa w art. 5 ust. 2 Umowy, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego (-ych) państwa (państw) oraz, że konieczność częstego lub regularnego odbywania podróży nie jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu. Należy zauważyć, że wiza o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydawana jest wyłącznie w przypadku, gdy osobie ubiegającej się o wizę w ciągu dwóch poprzednich lat wydano dwie wizy o ważności jednego roku, i osoba ta korzystała z tych wiz zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego (-ych) państwa (państw). Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję, na podstawie oceny każdego wniosku wizowego, dotyczącą okresu ważności wiz – tj. od dwóch do pięciu lat.

W odniesieniu do definicji kryteriów określonych w art. 5 ust. 2 Umowy: „pod warunkiem że [...] wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony” oraz art. 5 ust. 3 Umowy: „pod warunkiem że [...] nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu” stosuje się kryteria określone w art. 24 ust. 2 lit. a) kodeksu wizowego w odniesieniu do wydawania tego rodzaju wiz, tzn. że osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego i regularnego podróżowania do jednego lub kilku państw członkowskich, na przykład w celach służbowych.

Nie ma obowiązku wydawania wizy wielokrotnego wjazdu, jeżeli wnioskodawca nie skorzystał z poprzedniej wizy. Niemniej jednak taka wiza może zostać wydana w przypadku gdy niewykorzystanie wcześniejszej wizy jest spowodowane okolicznościami niezależnymi od woli wnioskodawcy; na przykład długotrwałą nieobecnością w pracy kierowcy samochodu ciężarowego z powodu choroby.

Por pkt II.2.2.1. dotyczący dokumentów uzasadniających cel podróży w odniesieniu do wydawania wiz wielokrotnego wjazdu osobom należącym do kategorii, o których mowa w art. 5 Umowy.

2.2.3. *Posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych.*

Art. 10 Umowy stanowi:

- „1. Obywatele Ukrainy będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.
2. Obywatele Ukrainy będący w posiadaniu ważnego służbowego paszportu biometrycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni.”

Istniejące umowy dwustronne lub ustalenia przewidujące zwolnienie z obowiązku wizowego dla posiadaczy nie biometrycznych paszportów służbowych nadal mają zastosowanie, chyba że zostaną wypowiedziane lub zawieszono (zob. 1.6).

Delegowanie dyplomatów do państw członkowskich nie zostało uregulowane w przedmiotowej umowie. Zastosowanie ma zwyczajowa procedura akredytacji.

III. STATYSTYKA

Aby umożliwić Wspólnemu Komitetowi skuteczne kontrolowanie jej wykonania, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich muszą przedkładać Komisji co sześć miesięcy dane statystyczne, w podziale na poszczególne miesiące, i dotyczące w szczególności, tam gdzie to możliwe:

- rodzaju wiz wydawanych osobom należącym do różnych kategorii objętych Umową;
- liczby decyzji odmownych w sprawie wydania wizy osobom należącym do różnych kategorii objętych Umową;
- odsetka wnioskodawców zaproszonych na rozmowy w podziale na kategorie osób;
- wiz wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności wydanych obywatelom Ukrainy (w podziale na państwa).
- odsetka wiz wydawanych bezpłatnie w podziale na poszczególne kategorie osób objęte Umową.